

Удар по гламуру або вчимося спінінгувати у молдаван.

<http://www.active.lviv.ua/topic-t2802.html>

Мова піде про чудернацьку принаду родом з берегів молдавського Дністра де вона котується як традиційна жерехова блешня.

Мені вона дуже сподобалася своєю курйозністю і до крайності гострим аскетизмом а також можливістю переконатися що приманка аж ніяк не повинна бути обов'язково чудом імітації .

Отже:

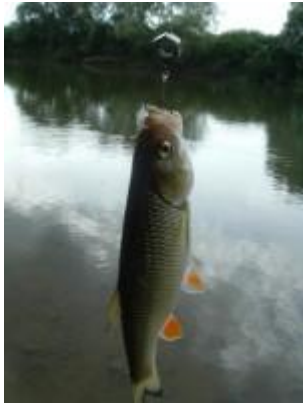
1 – беремо гайку (тільки не методом «Злоумышленника»)

2 – присобачуємо трійник

3 – зондуємо рибонасичені горизонти акваторії

4 – ...і насолоджуємося «трофеями» висловлюючи подяку молдаванам

Ну а якщо серйозно то гайка з'явилася в моєму «боекомплекті» в результаті розширення асортименту далекобійних жерехових приманок. Звісно бралася важенька 14-ка (біля 20-ти грам), але заради сміху до купи зробив ще цілий «модельний ряд» - 12-10-ки (17 та 10 гр.) включно з майже ультралайтовим масогабаритом – 8-кою яка трошки не дотягує до п'яти грам.

В польових умовах, з перших же пробних проводок дуже сподобалася гра – високочастотна малоамплітудна вібрація, таке собі тріпотіння що дуже схоже з рухами таких приманок як воблери-ратліни чи блешні-цикади (до речі немало між цими приманками і подібностей в загальних техніках анімації).

З особливостей слід зазначити доволі низький горизонт проводки, що очевидно з її вродженої масивності і форми – звісно це умовно – провести можна і під поверхнею все вирішує техніка, швидкість та умови. Інтенсивно грає при середньо-повільному та середньому темпі проводки, при повільному – гра збивається, хоча менші розміри (особливо 8-ка) витримують і низькі оберти і уповільнення – і дуже цікаво що при паузі рухаючись по низхідній деякий час продовжує грати в затухаючому ритмі.

Летючість на високому рівні. Майже так само як каст однакової ваги. Що очевидний козир в прив'язці до компактності.

Але найкращий суддя – це риба і закралася в мене єретична думка звести гайку в імпровізованому поєдинку з загальноновизнаною приманкою в відносно рівних умовах.

Суперником був взятий зуриківський Л-44 – всенародно улюблений еталон в головневій рибалці. Порівняння звісно не коректне - приманки по своїй суті зовсім різні, єдине що спільне це вага, гайка правда на долі грама легша.

Кидабельність приблизно однакова – по вітру трошки виграє Елька, проти – навпаки.

Не буду наводити статистики – бо я її то і не вів, але відразу скажу що по кількості покльовок і зловлених хвостів на першій рибалці, гайка виграла з приблизною пропорцією 1.5 : 1. Старався бути максимально об'єктивним і по можливості застосовував в рівних умовах, але все ж, як і було очевидно ще до риболовлі, приманки майже діаметрально розійшлися в сферах застосування. Елька в пух і прах розгромила гайку в ловлі "на знос" під навислими кущами, деревами і прибережними валунами – металева приманка по своїм властивостям на таке не здатна. Та на дуже мілких кам'яних грядках (у тому числі виступаючих до самої поверхні) які воблер завдяки своїм архімедовим властивостям долає відмінно, а також на тиховодді. Натомість гайка виявилася кращою на посиленних обширних токах і глибоких перекатах і не в останню чергу по зручності анімації – там де Елькою було некомфортно ловити через напружений хід гайка показувала себе набагато краще. Крім того гайці доступні горизонти в які загнати 44-й було нереально. Це в загальному. Були і виключення. Наприклад першого голавлика на гайку я зловив на міляку апстрімом . І все ж по набору умов і універсальності набагато краще себе виявив воблер – залізяка виграла завдяки своїй супер компактності, все ж по габаритам в декілька разів менша (15мм проти 44-х). Там де зурік провокував головнів на буруні і розвороти без контакту , гайка давала рішучі покльовки. От правда з середнім розміром риби у гайки трабли - ловилися одні непомірки, на воблер йшла риба крупніше що звісно зрозуміло.

І ще : якщо порівнювати приманки по габаритам то всього 20-ти міліметрова гайка 10-ка (яка теж чудово ловить дрібного головня) яка закидується чи не в два рази далі за 44-й має просто колосальну перевагу в певних умовах – особливо там де потрібний хороший закид. Наприклад при ловлі з висоти, «з кручі», на широкій акваторії. Плюс здатність не надто підніматися до поверхні – незамінний козир в цьому випадку.

З часом думаю стануть відомі більше граней застосування цього чудо-люрса. Не вдалося мені спробувати її у дії на жереха . Галерея по можливості буде поповнюватися .